

Xalqa arxalanan, xalqın inandığı

Azərbaycan Prezidenti cənab İlham Əliyev öz ad günündə məcburi köçkünlər-lə birlikdə olmağı ənənəyə çevirib.

Ənənə bu dəfə də pozulmadı.

Prezident İlham Əliyev və birinci xanım Mehriban Əliyeva dekabrın 24-də Qarabağa səfər edərək Xankəndi şəhərində və yeni Ağdamda bir sıra görüşlər keçirdilər.

Maraqlı görüşlərdən biri Ağdam şəhərində 2-ci yaşayış kompleksinin açılışında baş tutdu.

QISA ARAYIŞ:

Ərazisi 13 hektardan çox olan kompleksdə 11 məhəllə var. Burada 60 bina inşa edilib. Kompleksdə 114-ü birotəqəli, 464-ü ikiotaqlı, 536-sı üçotaqlı, 154-ü dördotaqlı olmaqla, ümumilikdə 1268 mənzil var. Dekabrda buraya 104 ailənin (426 nəfər) köçürülməsi nəzərdə tutulur. 2026-cı ilin yanvar-fevral aylarında isə daha 1164 ailə (4772 nəfər) köçürüləcək.

Binalar daimi su, elektrik və sürətli internet xətləri, mənzillər isə istilik və isti su ilə təmin edilib. Kompleksin ərazisində genişmiqyaslı abadlıq-quruculuq işləri görüleb, uzunluğu 5 kilometrə yaxın olan daxili yollar çəkilib, idman və uşaq oyun meydançaları, velosiped zolağı, yerüstü və 1218 yerlik yeraltı avtomobil dayanacaqları yaradılıb.

Dövlət başçısı İlham Əliyevin keçmiş məcburi köçkünlərlə yeni salınmış yaşayış yerlərində görüşləri özünün səmimiyyəti, insanların öz rəhbərlərinə sonsuz sevgisi və ehtiramı, xoş əhvali-ruhiyyəli atmosferin mövcudluğu ilə seçilir.

Doğma yurd-yuvaya qayıdarkən onlara yaradılan şəraitdən, yeni kənd və qəsəbələrdəki rahatlıqdan, açılan iş yerlərindən hədsiz dərəcədə razı qalan köhnə-yeni sakinlər Azərbaycan Prezidentinə ürək sözlərini, təşəkkür və minnətdarlıqlarını xalqlarına xas olan formada dönə-dönə ifadə edirlər.

Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyev isə belə görüşlərdə Zəfər müharibəsində və sonrakı dövrdə baş verən hadisələrdən söz açmaqla yanaşı, qarşıda duran vəzifələrdən də danışır, vacib bildiyi məqamları bütün Azərbaycan xalqına çatdırır, habelə müəyyən ünvanlara da ismarışlarını göndərir.

Budəfəki görüşlərdə də istisna olmadı.

Cənab İlham Əliyev ağdamlılarla yeni görüşünə çox mühüm bir məsələ-dən söhbət açması ilə başladı:

"İşğal dövründə Ağdam demək olar ki, urbisidə məruz qalmışdır. Yəni şəhər Ermənistan dövləti tərəfindən tamamilə dağıdılmışdır. Bu, Ermənistan dövlətinin məqsədyönlü siyasəti, bizə qarşı olan düşmənçiliyin bariz nümunəsi idi. Məqsəd də tam aydın idi. Birincisi, talançılıq. Çünki bütün binaların daşları bir-bir sökülərək talan edilmişdir, müxtəlif yerlərdə, Ermənistan ərazisində satılmışdır. Digər tərəfdən, Ermənistan dövləti bu bölgələrdə Azərbaycan xalqının tarixi irsini tamamilə silmək istəyirdi. Üçüncü məqsəd isə bu şəhəri elə vəziyyətə salmaq idi ki, artıq burada yaşayış mümkün olmasın, azərbaycanlılar heç vaxt buraya qayıtmıq haqqında düşünməsinlər. Ancaq səhv etdilər. Biz, xalqımız bütün bu əzablı illər ərzində bir amalla yaşamışdıq ki, öz doğma dədə-baba torpaqlarımıza qayıdaq və qayıdandan sonra bu torpaqları, bu şəhərləri, kəndləri bərpa edək. Azərbaycan xalqı heç vaxt işğalla barışmamışdır".

Bəli, Azərbaycan xalqı heç zaman ərazi itkisi ilə barışmamışdır!

Bunu dövlət rəhbərlərimiz dəfələrlə ucaadan, bütün məclislərdə açıq şəkildə bəyan etmişlər!

Ulu Öndər Heydər Əliyev daim təkrarlayırdı: Biz işğal altındakı bütün torpaqlarımızı qayıdacağıq!

Cənab İlham Əliyev də qətiyyətlə söyləyirdi: Azərbaycan bir qarış torpağını belə kimsəyə güzəştə getməyə-cəkməz!

Lakin haylar başqa cür düşündürdülər.

Onlar qondarma "Artsax" və "DQR" yaradaraq özlərinə oyuncaq "prezident-

"Son 5 il ərzində Azərbaycan Silahlı Qüvvələri öz gücünü böyük dərəcədə artırmışdır. Yeni silahlar və texnika ilə təchiz edilmiş ordumuz bu gün istənilən vəzifəni icra etməyə qadirdir. Biz son 5 il ərzində həm yerli istehsal olan silah və texnikadan istifadə edərək, eyni zamanda xaricdən aldığımız silah və texnikanı ordumuzun potensialına əlavə edərək hərbi gücümüzü böyük dərəcədə gücləndirə bildik. Silahlı Qüvvələrimizin döyüş qabiliyyəti böyük dərəcədə artıdı, Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin say tərkibi bir neçə dəfə artırıldı, yeni yaradılmış Komando qüvvələrinin say tərkibi minlərlə əsgər və zabıtdən ibarətdir. Biz yeni müharibəyə hazırlaşmırıq. Bizim üçün müharibələr arxada qaldı. Ancaq bugünkü dünyada hər bir ölkə ilk növbədə öz təhlükəsizliyi haqqında ciddi düşünməlidir".

İlham ƏLİYEV

lər", "parlamentlər" seçir, "müstəqil respublika" təəssüratı yaratmağa can atırdılar.

Ancaq heç zaman öz ağzıları ilə hür-mürdülər.

Daim dünya erməniliyinin pul kisə-sindən asılı olan, prezident seçkilərində erməni diasporundan aldığı səsə görə ermənilərə borclu qalan dövlət başçı-larının dəstəyindən istifadə edərək işğal-çı əməllərini davam etdirirdilər.

İşğalın davam etdiyi 30 ilədək bir müddətdə:

- BMT Təhlükəsizlik Şurasının Ermənistan qoşunlarının Azərbaycan ərazilərindən qeyd-şərtsiz çıxarıl-ması barədə qəbul etdiyi dörd qə-t-namə havadan asılı qaldı;
- Həmsədr dövlətlər sayılan Rusiya, ABŞ, Fransa Ermənistanə daim si-yasi və maliyyə dəstəyi göstər-di-lər, dəfələrlə dəyəri milyardlarla dollar olan pulsuz silah-sursat ver-dilər;
- Bir dəfə də olsun işğalçıya "özgə torpaqlarından çıx" demədilər, heç bir təsir, təzyiq göstərmədilər, heç bir sanksiya tətbiq etmədilər;
- Separatçı qurumların qeyri-legitim "rəhbər"lərini öz ərazilərində qə-bul edərək pulyığma marafonları-nın keçirilməsinə şərait yaratdılar;
- Fransa, ABŞ parlamentləri erməni maraqlarının müdafiəsi "mərkəz"-lərinə çevrildilər, dəfələrlə orada əleyhimizə qərəzli və ədalətsiz qə-rarlar qəbul olundu;
- Rusiya Dövlət Dumasının depu-tatları isə müntəzəm şəkildə Er-mənistanə, habelə Azərbaycanın razılığı olmadan Qarabağa səfər-lər edir, bu səfərlərdə separatçı-la-ra siyasi və mənəvi dəstəklər ve-rirdilər.

Maraqlıdır ki, separatizm yuvası olan digər ölkələrdəki separatçı nüma-yəndələri heç bir ölkəyə gedərək orada rəsmi və ya qeyri-rəsmi görüşlər keçirə bilməzdilər.

Ən böyük biabırçılıq, riyakarlıq, ikiüzlülük və saxtakarlıq isə Qarabağ münaqişəsinin həlli ilə bağlı məxsusi yaradılan ATƏT-in Minsk qrupuna məxsusdur.

Uzun illər boyu ATƏT-in Minsk qrupu üzvlərinin keçirdikləri bütün görüşlərdə eyni hal müşahidə olunurdu: Sərgilənən mövqe və münasibətlərə görə sanki danışıqlar masasının bir tərəfində Ermənistanla ATƏT-in Minsk qrupu, digər tərəfdə isə Azərbaycan nüma-yəndə heyəti otururdu.

Onlar daim işğalçı, talançı, beynəlxalq hüququ vəcinə almayan Ermənistan-la həmrəy idilər.

Bircə kərə belə "erməni qardaş-ları"nın nə xətrinə dəyidilər, nə təz-yiq göstərdilər, nə də sanksiya tətbiq etdilər.

Sanki tut arağı içib, donuz kababı ye-məkdən başqa heç bir işləri yox imiş.

Hətta müharibədən sonra da yeyib-iç-mək həvəsi ilə yenə də gəlidilər.

Şanlı zəfərdən bir ay sonra - 2020-ci il dekabrın 12-də Azərbaycana səfər edən ATƏT-in Minsk qrupunun həm-sədrlərini cənab İlham Əliyev qəbul edərək onlara fəaliyyətsizliklərini və birtərəfli mövqelərini xatırladaraq açıq şəkildə üzlərinə dedi:

"Mən Minsk qrupunu səfərə dəvət etməmişəm!"

Minsk qrupunun mövcudluğu erməni-lərə və ermənipərəstlərə sərf edirdi.

Çoxlarının ürəyindən bu fərsiz qrupa Qarabağı könüllü tərk etmiş ermənilərin "hüquqlarının müdafiəsi" məsələsinin tapşırılması keçirdi.

ATƏT-in Minsk qrupunun fatihəsi 8 avqust 2025-ci il Vaşinqton görüşündə oxundu!

Tabutuna son mismar isə dekabrın 1-də vuruldu!

Ağdamlılarla yeni görüşündə cənab İlham Əliyev 44 günlük Zəfər müharibə-sinin möhtəşəm nəticələrinə də toxundu:

"Beş il bundan əvvəl şanlı İkinci Qa-rabağ müharibəsi və onun nəticələri haqq-ədaləti bərpa etdi, bizim hüquqları-mızı bərpa etdi, beynəlxalq hüququ bərpa etdi, bizim milli layəqətimizi bərpa etdi. Xalqımız qan tökərək öz ərazi bütövlüyü-nü bərpa edib. Ermənistan dövləti bir qarış, bir santimetr torpaq qaytarmaq fik-rində deyildi. Ermənistanın bütün rəhbər-ləri, müstəqillik illərində Ermənistanə

"Biz döyüş meydanında qan tökərək, şəhidlər verərək şanlı Qələbə qazanmışıq və bu Qələbəni dünyanın ən mötəbər yeri olan Amerikanın Ağ Evində, Amerika Prezidentinin iştirakı ilə möhürlədik. Beləliklə, 30 il ərzində əsas vəzifəmiz olan ərazi bütövlüyümüzün bərpası və bütün dünya tərəfindən bunun qəbul edilməsi məsələsi öz həllini tapmışdır".

İlham ƏLİYEV

rəhbərlik edən bütün şəxslər bir qarış tor-paq qaytarmaq fikrində deyildilər. Biz onları məcbur etdik və xalqımız bütün dünyaya öz gücünü, qüdrətini, güclü ira-dəsinə göstərmişdir. Xalq yumruq kimi birləşdi. Silahlı Qüvvələrimiz qəhrəman-lıq, fədakarlıq göstərmişdir. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin. Cəmi 44 gün ərzində Ermənistanı böyür üstə qoyduq".

Hətta hərbi əməliyyatlar dövründə də ermənipərəst qüvvələrin hayların müda-fiesindən əl götürmədiklərini açıqladı:

"Biz 44 gün ərzində dəfələrlə dayan-dırmaq istəyənlər min cür təzyiq, təhdid və təxribat törətməyə çalışırdılar və hətta törədirdilər. Biz qorxutmaq, bizi dayan-dırmaq, bizim şanlı Zəfər yürüşümüzü ya-rumçiq qoymaq və münaqişəni əbədi et-mək - bax, bizə qarşı olan qüvvələrin məqsədi bu idi. Təbii ki, 5 il keçəndən və biz 2023-cü ildə öz suverenliyimizi anti-terror əməliyyatı nəticəsində tam bərpa edəndən sonra artıq bizə qarşı olan qüv-vələr yeni realılıqla barışmağa məcbur idilər, biz onları məcbur etdik. O cümlə-dən bizim Qələbəmizi qəbul etməyənlər, bunu həzm edə bilməyənlər, ermənipərəst qüvvələr məcbur olaraq bugünkü reallıq-larla barışmalı oldular".

Bu gün sevinə-sevinə, gülə-gülə doğ-ma yurda qayıdırıq, yeni kənd, qəsəbə və şəhərlərdə, təzə ev və mənzillərdə xoş-bəxt və rahat günlərimizi yaşamağa baş-layıırıq.

Həqiqətən də, böyük fərəh, sonsuz səadətdir!

Ancaq heç kəs heç zaman heç nəyi unutmamalıdır!

Müdrək Prezidentimiz İlham Əliyev demişkən:

"Düzdür, indi Ermənistanla Azərbay-can arasında sülh prosesi gedir və bu sülh prosesinin təşəbbüskarı da biz olmuşuq. Onu da hamı bilir və bilməlidir. Bi-rinci təklifi biz vermişik, sülh müqaviləsi-

edilərək daşınıb aparılmasını;

- Bizim geriye qayda bilməməyimiz üçün bütün ərazilərin xarabalıqlara çevrilməsini necə unutmaq olar?!

Bu mümkün deyil!

Sülh müqaviləsinin bağlanması, dövlətlərarası münasibətlərin bərpası o demək deyil ki, biz qonşuluğumuzda revanşist niyyətlərlə yaşayanları, əllə-rinə fürsət düşən kimi torpaqlarımızı ələ keçirmək istəyənləri unutmali və bağışlamalıyıq.

Bu da mümkün deyil!

İşğal muzeyləri həm də bunun üçündür!

Çünki unutanlıq, yaxud yaddaşımı-zın zorla "təməzlənməsi", bizə keçmişdə-ki təki "qardaşlıq" məhnlərinin oxudul-ması, "əbədi dostluq və beynəlmiləçilik" uydurmalarının təbliği heç zaman yadda-şımızı qorşaltmamalıdır!

- Biz torpaqları qan tökərək qaytar-mışıq!
- Biz torpaqları şəhidlər verərək qaytarmışıq!
- Biz torpaqlarımızı doğmalarımızı əlilə çevirməklə qaytarmışıq!
- Biz torpaqlarımızı böyük itkilər he-sabına qaytarmışıq!

Dağlanları, viran qoyulanları yen-i-

Bu gün xocalılar da bir gözü gülərək, bir gözü ağlayaraq Vətəne qayıdırlar! Ancaq Xocalı soyqırımını necə unut-maq olar?!

Həm də təkcə xocalılar yox, bütün Azərbaycan xalqı bu vəhşiliyi, barbarlığı, qadınlara, uşaqlara, qocalara, günahsız və silahsız mülki əhaliyə qarşı törədilən qəddarlıqları, qətləmləri yaddan çıxara bilməzi?!

Heç zaman!

"Bizim güclü siyasi iradəmiz, xalq-iqtidar birliyi, hərbi gücümüz, iqtisadi potensialımız, enerji siyasətimiz, nəqliyyat imkanlarımız və digər amillər bizi o qədər gücləndirib ki, heç kim bizə öz iradəsini diklə edə bilməz".

İlham ƏLİYEV

Həm də təkcə Xocalı soyqırımını yox!

- Evlərimizin talan edərək yandırıl-masını;
- Məscidlərimizdə mal-qara, donuz saxlanılmasını;
- Qəbiristanlıqlarımızın dağıdılaraq ölənlərin qızıl dişlərinin çıxarılma-sını;
- Mədəni, tarixi, dini abidələrimizin uçurulara təhqiqlərə məruz qoyul-masını;
- Bağlarımızın, meşələrimizin qırılma-sını, çaylarımızın zəhərlənməsini;
- Faydalı qazıntı yataqlarının talan

dən tikib qursaq da, əvvəlkindən gözəl kənd, qəsəbə və şəhərlər salsaq da, insan itkisi geri qayda bilmir!

Doğrudur, əbədi müharibə, əbədi düşmənçilik olmur!

Yaddaşsızlıq isə böyük bələlərin yenidən təkrarlanmasına yol açə bilər!

Daim güclü olmalıyıq!

Daim yanımızda arxalt, riyakar və hiyləgər, dəfələrlə bizə düşmənçilik edərək ağır itkilər yaşadan birisinin mövcudluğunu heç zaman yaddan çı-xarmamalıyıq!

Heç zaman unutmayaq:

- 1905-1907-ci illərdə ermənilər tə-rəfindən törədilənləri;
- 1918-ci ilin martında Bakıda, Qu-bada, Şamaxıda və Lənkəranda baş verən qırğınları;
- 1948-1953-cü illərdə Qərbi Azər-baycanda baş verən deportasiya ci-nayətlərini;
- 1988-1993-cü illərdə başımızda gə-tirilən faciə və müsibətləri;
- 30 illik işğal dövründəki vəhşilik, vandallıq, dağıntı cinayətlərini və vurulan ziyanları;
- Genosid, urbisid, ekosisid faktlarını.

"İtlə yoldaş ol, amma çomağını öldən qoyma" - müdrək atalar sözüdür.

Tarix unutanlığı heç zaman bağışlamır! Həm də unudanları daha ağır formada yenidən cəzalandırırl!

Yaxın və uzaq keçmişdəkilərdən düz-gün nəticələr çıxarmalıyıq:

Ermənilərə torpaq vermək istəməsək də, içərimizə buraxmışıq.

Həmişə də bizimlə "qoy özüme yer ələyim, gör sənə neyləyirəm" prinsipi ilə, xaincəsinə davranıblar.

- Əvvəlcə yaltaqlanıblar, yarımlar...
- Arvadlarını, qızlarını qabağa veriblər...
- Sonra özlərinə ev-əşik düzəldiblər...
- Pullu sahələrdə yerləşərək bir-bir-lərini yanlarına çəkiblər...
- Amma heç zaman düşmənçilikləri-ni unutmayıblar...
- Hər bir ailə "böyük Ermənistan" naminə gizli fonda hər ay pul ödəyib.
- Hərəkətə keçməyə daim fürsət gə-ziblər.
- Əllərinə belə imkan düşəndə isə əsl simalarını, vəhşilik və qəddar-lıqlarını göstərirlər.

Əsl erməni "qıdı kirvə" deyil! Əsl erməni Njdedir, Monte Melkon-yandır, digər başkəsənlərdir.

Sülh istəsək də, iqtisadi əməkdaşlığa qədəm qoysaq da, "dəmir yumruq" daim hazır vəziyyətdə olmalıdır!

Bəxtiyar SADIQOV

